

19. 4. 2026–26. 4. 2026 * LVI * 2347

ŽUPNIJSKI LIST STOLNE ŽUPNIJE

~ Ljubljana Sv. Nikolaj ~

3. VELIKONOČNA NEDELJA

Mar ni čudno, da Jezusa po vstajenju niso spoznali ne Marija Magdalena, ne ta dva učenca, ne oni apostoli, ki jim je zaklical, naj vržejo mrežo na desno stran? Pa so bili z njim najbrž tri leta in so poznali vsako potezo njegovega obraza, njegovo hojo, kretnje, tudi barvo njegovega glasu. Bog je neskončna skrivnost. Nobena podoba ga ne more tako izraziti, da bi ga po njej vsega spoznali. Tudi zunanja podoba človeka ne izraža njegovega bistva, vsaj ne v celoti, dostikrat ga celo zakriva. Vse upodobitve Jezusa, tako v Materinem naročju, v javnem delu, v trpljenju kot v njegovi slavi, so le prisposode, ki naj bi nam ga pomagale spoznavati. Mislim, da nas je s tem hotel nekako prisiliti, da se naučimo poslušati njegovo besedo in v njej spoznavati njegovo modrost, razumevanje vsega življenja, od stvarjenja pa tja v večno poveličanje; opazovati ga v vsem, kar je delal, da spoznavamo poteze njegove osebnosti, ki so polna človečnost, pa njegov odnos, kakršnega je

imel do Očeta, do vseh vrst ljudi in do stvari; pa tudi, da se učimo umetnosti razmišljati o vsem, kar je v nas, v njem in v vsem dogajanju v svetu. Tako je ravnala Marija. S tem od zunanosti, ki s svojo pojavnostjo z vsemi sredstvi naravnost sili v nas, kot da je to vsa resnica, počasi prodiramo do dejanske in celovite resnice. Jezus je že v času svojega javnega delovanja to nakazoval. Ni maral, da bi ga ocenjevali in sprejemali zaradi njegovih zunanjih lastnosti in dejanj. Hotel je, da bi spoznavali njegovega duha, njegovo srce, ker je to njegovo življenje, ker je to vložil v vsako besedo in v vse čudeže, pa tudi v trpljenje, smrt in vstajenje. Da bi v njem odkrili poteze Očeta, ki v njem živi in dela. Saj je pri njem to neločljivo povezano: kot človek je v polnosti v Bogu in kot Bog je v polnosti v človeku. Brez tega je res, kar nekam drzno govori Pavel, da je vse življenje, ki smo ga podedovali od očetov, prazno. Šele Gospodov Duh mu daje vrednost in večnost.

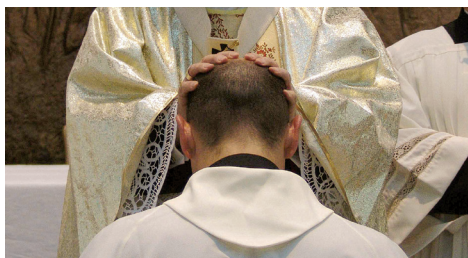
Anton Slabe

DOKUMENTI DRUGEGA VATIKANSKEGA KONCILA – II. dogmatična konstitucija *Lumen gentium*, 4. Cerkev, duhovniško in preroško ljudstvo – iz katehez papeža Leona XIV.

Mesijansko ljudstvo (LG, 9) prejema od Kristusa delež pri duhovniški, preroški in kraljevski službi, v kateri se uresničuje njegovo zveličavno poslanstvo. Koncilski očetje učijo, da je Gospod Jezus z novo in večno zavezo svoje učence postavil za »kraljevsko duhovništvo«. To skupno duhovništvo vernikov nam je dano s krstom, ki nas usposobi, da »javno izpovedujemo vero, ki smo jo po Cerkvi prejeli od Boga«. Po zakramentu birme pa so vsi krščeni »popolneje povezani s Cerkvijo, obogateni s posebno močjo Svetega Duha in na ta način še bolj obvezani, da kot resnične Kristusove priče branijo in širijo vero z besedo in dejanji« (prim. LG, 11). Ta posvetitev je temelj skupnega poslanstva, ki povezuje posvečene služabnike in vernike laike.

Izvrševanje kraljevskega duhovništva poteka na mnoge načine, vsi pa so usmerjeni k našemu posvečenju, zlasti z udeležbo pri evharistični daritvi. Z molitvijo, askezo in dejavno ljubeznijo tako pričujemo o življenju, ki ga je prenovila Božja milost (prim. LG, 10). Kot povzema koncil, »se sveto bistvo in organska struktura duhovniške skupnosti uresničiteta po zakramentih in krepostih« (LG, 11).

Koncilski očetje nas nato učijo, da je sveto Božje ljudstvo soudeleženo tudi v preroškem Kristusovem poslanstvu (prim. LG, 12). V tem kontekstu vpeljejo pomembno temo o *čutu vere* (*sensus fidei*) in *soglasju vernikov*. *Sensus fidei* je »spособnost vse Cerkve, da po svoji veri prepozna izročeno razodetje, pri čemer razlikuje med resničnim in

lažnim v verskih vprašanjih ter hkrati globlje prodira vanj in ga polnejše izvaja v življenju«. Čut vere torej ne pripada posameznim vernikom, ampak članom Božjega ljudstva kot celoti.

Konstitucija *Lumen gentium* osredotoča pozornost na ta zadnji vidik in ga poveže z nezmotljivostjo Cerkve, v katero je umeščena tudi nezmotljivost rimskega papeža. »Celota vernikov, ki imajo maziljenje Svetega Duha, se v verovanju ne more motiti. In to svojo posebno lastnost razodeva z nadnaravnim verskim čutom vsega ljudstva, ko od škofov do zadnjih vernih laikov izpričuje svoje vesoljno soglasje v stvareh vere in nramnosti« (LG, 12). Cerkev kot občestvo vernikov, skupaj s pastirji, se torej ne more motiti v veri: organ te njene lastnosti, utemeljen na ma-

ziljenju Svetega Duha, je *nadnaravni čut vere* vsega Božjega ljudstva, ki se kaže v *soglasju vernikov*. Iz te edinosti sledi, da je vsak krščeni dejaven subjekt evangelizacije ter poklican verodostojno pričevati o Kristusu v skladu s preroškimi darom, ki ga Gospod podarja vseh svoji Cerkvi.

Sveti Duh, ki izhaja od Vstalega Jezusa, »razdeljuje med vernike vsakega stanu tudi posebne milosti, s katerimi jih uposablja in pripravlja, da prevza-

mejo različna dela in naloge, koristne za prenovitev in obsežnejšo graditev Cerkve« (LG, 12). Poseben dokaz te karizmatične vitalnosti ponuja posvečeno življenje, ki nenehno klije in uspeva po delovanju milosti. Tudi različna cerkvena združenja so svetel primer raznolikosti in rodovitnosti duhovnih sadov za gradnjo Božjega ljudstva. Prebudimo zato v sebi zavest in hvaležnost, da smo prejeli dar pripadnosti Božjemu ljudstvu.

STOLETNICA GOPSA JUSTI PEČNIK

V petek, 27. marca, je bila na Brezjah, pri Mariji Pomagaj, prisrčna zahvalna slovesnost. Na ta dan je namreč dopolnila sto let svojega zemeljskega življenja gospa Justina (Justi) Pečnik, dolgoletna gospodinja v stolnem župnišču. Pri sveti maši smo se ob njenih dveh sestrah in nekaterih sorodnikih zbrali člani prve stolniške neokatehumenske skupnosti ter z njo povezani duhovniki. Somaševanje je vodil prelat kanonik Vinko Vegelj, ki mu je Justi, dokler je mogla, gospodinjila kar 37 let.

Justi, ki je bila rojena leta 1926 v Šentjuriju pod Kumom, je svoje »služenje« Cerkvi in duhovnikom začela leta 1952 v župnišču v Zagorju ob Savi. Na župnijskem posestvu je bila sprva pomočnica dekle, ko pa je umrla župnijska gospodinja, jo je takratni župnik Anton Smerkolj »povišal« v kuharico, kljub temu da, kakor sama pravi, ni znala kuhati. Samo mesec dni pri sestrah v Repnjah pa je bilo dovolj, da je postala odlična kuharica. Ko je Smerkolj leta 1967 postal stolni župnik in kanonik, se je z njim preselila v Ljubljano. Po njegovi smrti, de-

set let kasneje, je ostala v župnišču in do leta 2023 gospodinjila Vinku Veglju.

Justi je že vse življenje skromna, tiha in neopazna, a pozorna do vsakogar, s komer se je srečala. Življenje, zlasti v mladosti, ji ni prizanašalo, a nobena preizkušnja ni omajala njene preproste in trdne vere. Njena vsakodnevna pot jo je najprej vodila k prvi sveti maši v stolnico, popoldne pa k čiščenju k svetemu Jožefu. Dokler je zmogla, je vztrajala v Ljubljani, leta 2023 pa se je preselila v hiško v Radovljici, kjer zanjo skrbi gospa Marija Fabjan. Justi, ki je za svoja leta še dokaj čila in zdrava (bere brez očal!), želimo še naprej obilo Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

DOGODKI PRED NAMI

- **V nedeljo, 19. 4.**, začenjamo teden molitve za duhovne poklice. Lepo vabljeni k svetim mašam in molitvam!
- **V četrtek, 23. 4., na god sv. Jurija, zavetnika mesta**, bo na grajskem dvorišču ljubljanskega gradu ob 17.00 tradicionalna sveta maša, ki jo bo daroval upokojeni ljubljanski nadškof msgr. dr. Anton Stres. Lepo vabljeni!

GODOVI IN PRAZNIKI

- **Nedelja, 19. 4.: 3. velikonočna nedelja**
- **Ponedeljek, 20. 4.:** sv. Teotim (Teo), misijonar, škof
- **Torek, 21. 4.:** sv. Anzelm, škof, cerkveni učitelj
- **Sreda, 22. 4.:** sv. Hugo, škof v Grenoblu
- **Četrtek, 23. 4.:** sv. Jurij, zavetnik Ljubljane, mučenec
- **Petek, 24. 4.:** sv. Fidelis iz Sigmaringena, duhovnik, mučenec
- **Sobota, 25. 4.:** sv. Marko, evangelist
- **Nedelja, 26. 4.:** 4. velikonočna nedelja, nedelja Dobrega Pastirja

SPREMEMBA URNIKA SVETIH MAŠ

S 1. 4. smo v stolnici prenehali obhajanje svete maše ob 6.00 zjutraj. Prav tako ne bo več svetih maš ob 16.00 za nekatere slovesne praznike (to bo sprti oznanjeno).

SKUPNA MOLITEV V STOLNICI

VSAK DAN: 8.30 in 18.00: rožni venec

NEDELJA: 15.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

PRVI ČETRTEK: Po večerni maši molitev v čast svetemu Jožefu

PRVI PETEK: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim
15 00: ura Božjega usmiljenja

PRVA SOBOTA: 8.30: molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim

URNIK SVETIH MAŠ

DELANIKI: 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 18.30

OB PRVIH SOBOTAH IN PRVIH PETKIH: tudi ob 16.00

CERKVENI PRAZNIKI NA DELOVNI DAN: 6.00, 7.00, 8.00, 9.00, 10.30, 16.00, 18.30

NEDELJE: 6.30, 8.00, 9.00, 10.30, 11.30, 12.30, 16.00, 18.30

TBB – stolniška oznanila
izdaja Stolni župnijski urad.
Dolničarjeva 1, Ljubljana.

Odgovarja: Roman Starc, župnik.
roman.starc@rkc.si / 041-746-354

Informacije dobite tudi
na spletnem naslovu:
<https://stolnica.si>